

KIERTOKIRJEKOKOELMA

1960

N:o 20

N:o 20.

Kiertokirje

säästäväisyydestä valtion varojen käytössä.

Valtiovarainministeriön yleiskirjeellä n:o 20/8. 1. 1960 on annettu valtion tulo- ja menoarvion soveltamisessa noudatettavat yleismääräykset. Nämä yleismääräykset sisältävät mm. seuraavaa:

Tulo- ja menoarviossa olevat määrärahat.

Valtiontaloutta rasittavat useat viime vuosina voimaan tullessiin lakeihin perustuvat suuret menoerät. Jotta valtion välttämättömät menot voitaisiin kulloisessakin tilanteessa suorittaa, on tiukan säästäväisyyden noudattaminen määrärahojen käytössä valtiontalouden hoidon välttämätön edellytys. Tämän mukaisesti virastojen ja laitosten on hyvissä ajoin ennen varainhoitovuoden alkua suunniteltava varainhoitovuoden aikana tapahtuva varojenkäyttönsä siten, että valtion menot voidaan supistaa välttämättömiin suorituksiin.

Myös arviomäärärahojen käytön suhteen on noudatettava tiukkaa pidättyväisyyttä.

Valtion maksuvalmiuden turvaamiseksi on valtion tulojen perintää tehostettava. Samalla on huolehdittava siitä, että valtion menoja ei suoriteta ennen eräpäivää. Jos valtion menon suorittamisen ajankohta on viranomaisen määrättävissä, menoa ei ole suoritettava ennen kuin se on välttämätöntä. Jos menon suorittaminen ennakkona on lain-säädännön perusteella mahdollista, mutta ennakon määrä ja sen suoritus aika on jätetty viranomaisen harkintaan, on pidättäytytävää liian suuresta ja tarpeettoman aikaisessa vaiheessa tapahtuvasta suorituksesta.

Virastojen ja laitosten palkkaus- ja eläkemenot.*Luettelot virantoimituksen keskeytyksistä.*

Virantoimituksen keskeytyksistä on virastoissa ja laitoksissa palkkauksen määrää-

mistä varten pidettävä erityistä luetteloa, johon merkitään kunkin virkamiehen osalta erikseen ne päivät, jolloin hän ei ole ollut virantoimituksessa sekä syy poissaoloon.

Eläkkeen pidättäminen tilapäiseksi toimihenkilöksi otetulta eläkkeensaajalta.

Virkamieseläkkeistä 30. 9. 1950 annetun asetuksen (460/50) 12 §:n mukaan on asianomaisen ministeriön määrättävä, kuinka suuri osa valtion tilapäiseksi toimihenkilöksi otetun eläkkeensaajan eläkkeestä on pidättävä. Mainitun asetuksenkohdan muut säännökset huomioon ottaen on tilapäiseen tehtävään otetun eläkkeensaajan eläkkeestä yleensä pidättävä niin paljon, että hän saa tehtävästä maksettavana palkkiona ja pidättämättä jäävänä eläkkeen osana yhteensä enintään niin paljon kuin hän saisi palkkausta, jos hän olisi vakinaisena haltijana sellaisessa virassa tai toimessa, joka kuuluu samaan palkkausluokkaan kuin mihin po. tilapäisen tehtävän on katsottava kuuluvan.

Palkkaus- ym. hallintomenojen supistaminen.

Hallintokoneistoa ja palkkausmenoja on pyrittävä supistamaan. Tässä tarkoituksessa on noudatettava seuraavaa:

Virastojen ja laitosten suorituskykyä on mahdollisuuksien mukaan lisättävä järjestämällä työt entistä yksinkertaisemmalla ja tarkoituksenmukaisemmalla tavalla sekä lisäämällä mahdollisuuksien mukaan virastojen ja laitosten keskinäistä yhteistoimintaa tarpeettoman työn välttämiseksi.

Virka-aikaa on ehdottomasti noudatettava ja käytettävä se tehokkaaseen työskentelyyn virkatehtävissä. Esimiesasemassa olevien on jatkuvasti valvottava virka-ajan noudattamista ja virkatehtävien tehokasta suorittamista.

Työtehoa on pyrittävä entisestään lisäämään virka-ajan käyttöä tehostamalla ja muutoinkin parantamalla töiden suorituksen ohjausta ja valvontaa sekä huolehtimalla siitä, että työt jakaantuvat eri virkamiesten kesken tarkoituksenmukaisesti ja mahdollisuuksien mukaan tasaisesti.

Viran tai toimen haltijain oikeutta olla muussa palkatussa toimessa koskevien määräysten tarkkaa noudattamista on tehostettava.

Ylimääräistä ja tilapäistä henkilökuntaa ei ole pidettävä palveluksessa enempää eikä pitempää aikaa kuin tehtävien kiireellinen ja asianmukainen suorittaminen välttämättä vaatii.

Viran tai toimen tullessa avoimeksi on tutkittava, voidaanko siihen kuuluneet tehtävät siirtää muille viran tai toimen haltijoille tai järjestää muulla tavoin uudestaan niin, että avoimeksi joutunut virka tai toimi voidaan lakkauttaa.

Vuosilomien ja virkavapauksien aikana samoinkuin viran tai toimen ollessa avoinna on tehtävät mahdollisuuksien mukaan jaettava muun henkilökunnan kesken valtiolle menoja aiheuttamatta.

Virkamatkat.

Virkamatkojen rajoittaminen.

On huolehdittava siitä, ettei virkamatkoja tehdä muulloin kuin valtion ilmeisen edun ja välttämättömän tarpeen vaatiessa ja ettei niihin käytetä enempää aikaa tai kalliimpaa matkustustapaa kuin on välttämätöntä ja valtion edun mukaista. Ellei matkustaminen kuulu viran tai toimen haltijain säännölliseen virkatoimintaan, eivät he ole oikeutetut korvaukseen virkamatkasta, ellei viraston tai laitoksen päällikkö tai muu asianomainen ole antanut heille määräystä virkamatkan tekemiseen. Matkalaskuun on liitettävä selvitys siitä, että matka on asianmukaisesta määräyksestä tehty.

Valtion henkilöautojen käyttö virkamatkoihin.

Valtion omistamien henkilöautojen käyttö on rajoitettava vähimpään mahdolliseen. Niiden käyttäminen yksityisiin tarkoituksiin on ehdottomasti kielletty. Valtion virastojen ja laitosten on supistettava henkilöautojen käyttöä kaupungeissa ja asutuskeskuk-

sisissa, joissa sisäinen liikenne on järjestetty. Paikallisasajot ovat tällöin sallittuja vain poikkeustapauksissa, milloin tärkeän virkasian kiireellisen suorituksen tai muun siihen verrattavan pakottavan syyn takia yleisten liikennevälineiden käyttö ei ole mahdollista.

Virastojen ja laitosten hallussa olevien henkilöautojen käytössä on otettava huomioon asianomaisen viraston ja laitoksen kokonaistarve, ja sen vuoksi kulloinkin vapaana oleva auto on luovutettava virkakäyttöön, milloin sellaista tarvetta ilmaantuu. Kaikista valtion autoista on pidettävä ajopäiväkirjaa sekä asianomaisten valvottava, että sitä asianmukaisesti pidetään.

Käyttövarat ja tarverahat.

Virastojen ja laitosten puhelimien lukumäärää on pyrittävä vähentämään. Milloin niillä on oma keskus on vältettävä pitämästä n.s. suoria johtoja, elleivät erityiset syyt sitä vaadi.

Sähkösanomien ja kaukopuhelujen käyttö saa tulla kysymykseen ainoastaan silloin, kun virka-asiaa ei ole mahdollista postitse asianmukaisesti hoitaa. Kaukopuhelut on aikaan nähden supistettava mahdollisimman lyhyiksi.

Viranomaisten ja laitosten tarvitsemien konttorivälineiden samoin kuin kirjallisuuden ym. julkaisujen hankinnat on rajoitettava välttämättömyyksiin.

Lämmitys ja varsinkin valaistusmenoissa on vältettävä tuhlausta.

Edellämainitun yleiskirjeen lisäksi on *valtiovarainministeriö antanut yleiskirjeellä n:o 21/8.1.1960, valtion tulo- ja menoarvion soveltamista koskevia erityismääräyksiä vuodeksi 1960*. Vuodeksi 1960 annetut erityismääräykset sisältävät mm. seuraavaa:

Valtiontalouden vaikean tilan vuoksi on kaikkien virastojen ja laitoksien menotaloutensa hoidossa noudatettava tiukkaa säästäväisyyttä. Määrärahojen käyttö on jo varainhoitovuoden alusta alkaen järjestettävä siten, että menoarvion merkitty määräraha tulee riittämään koko vuodeksi. Jos tarvikkeita on ennestään hankittu varastoon, on virastojen ja laitosten ensikädessä käytettävä varastossa olevat tarvikkeet ja vasta sitä mukaan kuin asioiden ja tehtävien

hoito välttämättä vaatii hankittava uusia tarvikkeita.

Tilapäisiä toimihenkilöitä saadaan pitää palveluksessa vain niin kauan kuin asioiden hoidon kannalta on tarpeellista ja uusien tilapäisten toimihenkilöiden otto on rajoitettu vähimpään mahdolliseen määrään.

Kaukopuhelinliikenteen automatisointi saat-
taa olla omiaan lisäämään puhelimen käyt-
töä tarpeettomastikin. Tämän vuoksi virasto-
jen ja laitosten on entistä tarkemmin sitä
valvottava. Puhelimen käyttö kaukopuhelui-
hin sallitaan vain sellaisissa virka-asioissa,
joiden kiireellisyys ja laatu välttämättä edel-
lyttää puhelimen käyttöä.

*Valtiovarainministeriön yleiskirje n:o 21
sisältää myös mm. seuraavat yleisohjeet:*

*Uudet määräykset eläkehallinnon
keskittämisestä.*

Valtion varoista myönnettävien vakinais-
ten eläkkeiden (virkamieseläkkeet, työnte-
kijäin eläkkeet ja perhe-eläkkeet) myöntämi-
nen keskitetään valtiokonttoriin, jolle myös
siirretään ylimääräisten eläkkeiden valmis-
tava käsittely. Keskittäminen tapahtuu as-

Helsingissä helmikuun 6 päivänä 1960.

teittain 1 päivään heinäkuuta 1960 men-
nessä.¹⁾

Palkanmaksu rahalaitosten välityksellä.

Eräät valtion virastot ja laitokset ovat jo
siirtäneet palkanmaksun tapahtuvaksi raha-
laitosten välityksellä. Uudesta palkanmaksu-
tavasta on saatu myönteisiä kokemuksia.
Tämän vuoksi ja kun varojen pitäminen kä-
teiskassassa ei ole suotavaa, olisi virastojen
ja laitosten yleisesti pyrittävä tähän palkan-
maksujärjestelmään.²⁾

Samalla kun yllämainitut määräykset saa-
tetaan toimipaikkojen tiedoksi ja, sikäli kuin
määräykset niitä koskevat, noudatettaviksi,
posti- ja lennätinhallitus kehoittaa kaikkia
laitoksen toimipaikkoja ja henkilökuntaan
kuuluvia noudattamaan tarkkaa säästävai-
syyttä valtion varojen käytössä.

1) Viitataan posti- ja lennätinhallituksen kier-
tokirjeen n:o 186/59 ohella lähetettyihin posti- ja
lennätinlaitoksen virkailijain toimeenottamista ja
toimesta eroamista koskevien ohjeiden D-liitteen
muutoksiin.

2) Viitataan posti- ja lennätinhallituksen kierto-
kirjeeseen n:o 85/58.

Pääjohtaja S. J. Ahola.

Johtaja Oiva Saloila.